

имама като сѣщи мои рожденни дѣца, които сѣ тѣй ви обикнахъ, както и азъ; небойте са вече отъ мене като отъ краля, по обичайте ма като свой баща; вѣй ще изучите дѣщеря ми и тримата мои синове на вашето искусно веселіе, за което и азъ щѣ ви отрѣдѣжъ приличната плата, но вашата почестъ ще бѣде винаги у кралевството ми по-голъма.

Слѣдъ това Фронисисъ проводи Софійка на стрѣна и рече на краля: »Ваше величество! азъ щѣ ви са моля, когато пристигне мойтъ тестъ Георги Захаріевъ по морето, и като дойде съ корабля си тука, въ сѣщія часъ, и безъ никакъвъ испитъ, да го доведе стражата ви на мѣстото, гдѣто убивать осѣденитѣ на смъртъ, като го обвините за нѣщо; никакво зло обаче да му неструвате, докжтъ азъ недойдѣ, и да са помолж на ваше величество за да го харижете менѣ, като на неговъ икупитель отъ смъртъта«.

Кралятъ, склоненъ на това, рече на Фронисиса: „найстина твоя тестъ е много горделивъ човѣкъ; по нѣкой пжтъ му са иска да са непокорява и на мойтъ високи заповѣди. Но прикажи ми случката и какво имате съ него. Тогава Фронисисъ му приказа сичко щото е било отъ край съ неговата исторія, и какво зло бѣше сполѣтилъ спорѣдъ оногова. Кралятъ му са обѣща че ще бѣде сичко по неговата воля.

Мѣжду това догдѣто Фронисисъ и неговата Софійка са занимавахъ да учать Кралскитѣ дѣца, по едно си врѣме ето, че пристигна и онзи търговецъ, тестътъ на Фронисиса, съ корабля си; а юще отдалече топовитѣ му изгърмѣхъ отъ корабля въ знакъ на благополучното негово пристигане, що обѣвяваше на домашнитѣ си. Но незнаѣше горкій какво го чака. Кралятъ извѣстенъ, че Георги Захаріевъ иде, тутакси заповѣда на стражата си да го прѣсрешнатъ и вързанъ да го завѣдѣтъ на онова мѣсто, дѣто убивать злодѣйцитѣ. Краловото повеление са испълни и Георги са заведе на уреченното мѣсто, като единъ осѣденикъ на смъртъ;